

Viherukonkorento
Grön mosaiktrollslända
Aeshna viridis

Luontodirektiivin laji (liite IV)
BOR suojelutaso epäsuotuisa riittämätön, vakaa

Koodi: 1048

Rauhoitettu (LSA 471/2013)

Uhanalaisuusluokka (IUCN): elinvoimainen (LC)

Kuva: Mia Malin

Luonnehdinta

Viherukonkorento on keskikokoinen ukonkorento. Sen takaruumiin pituus on 51–56 mm, ja takasiiven pituus 39–46 mm. Viherukonkorentonaaras on vihreän ja mustankirjava, silmät ovat kullankeltaiset; koiraan takaruumis on sinisen ja mustankirjava, silmät ovat loistavan siniset. Viherukonkorento muistuttaa muita ukonkorentoja (*Aeshna* spp.), mutta se on kuitenkin helppo erottaa muista lajeista. Parhaiten viherukonkorennon tunnistaa kokonaan vihreistä keskiruumiin sivuista, joissa ei ole muille ukonkorennoille tyypillisiä tummia pystyjuovia. Viherukonkorennon päälehtoaika on heinä-elokuussa.

Elinympäristö ja levinneisyys

Viherukonkorento elää runsasravinteisilla järvillä, joissa kasvaa sahalehteä (*Stratiotes aloides*). Sahalehti on vesikasvi, joka vaatii suojaisan, happamuudeltaan neutraalin tai hieman emäksisen vesialueen, jollaisia Suomessa on niukasti. Viherukonkorennonle sopivia elinympäristöjä onkin tarjolla vain rajoitetusti. Laji esiintyy harvinaisena eteläisessä Suomessa. Sen ei kuitenkaan ole todettu taantuneen viime aikoina, joten se on luokiteltu elinvoimaiseksi.

Nykytila ja uhkatekijät

Viherukonkorennon elinympäristöjä voi paikallisesti uhata perkaaminen. Voimakkaasti rajoittuneen elinympäristönsä vuoksi laji on alttiina paikallisille sukupuutoille. Samalla, kun sahalehtikasvustot häviävät, katoavat myös viherukonkorennot. Sahalehti lisääntyy Suomessa vain kasvullisesti, joten sen leviäminen on hyvin rajallista.

Hoitosuosituks

Viherukonkorennon lisääntymispaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Paikoitellen lajin elinympäristöjen säilyttäminen saattaa edellyttää järvien aktiivisia kunnostus- ja hoitotoimenpiteitä liiallisen umpeenkasvun estämiseksi. Kyseeseen tulee esimerkiksi vedenpinnan nosto, ruoppaus tai kasvillisuuden poisto niittämällä. Suojelutoimissa on tärkeää tunnistaa, kuinka hyvin elinympäristö sopii viherukonkorennon lisääntymiseen. Lintuvesikunnostuksia suunniteltaessa täytyy huomioida myös viherukonkorennon vaatimukset.

Lähteet

- Hynynen, J. & Salo, H. 2006. Penkereiden poiston vaikutus Parikkalan Siikalahden harvinaisiin kasvi- ja sudenkorentolajeihin. Bird, Wetlands, nature reserves and cultural landscapes for rural development. 20 s.
- Hämäläinen, M. 1998. Sudenkorennot. Teoksessa: Lokki, J. ym. (toim.). Suomen luonto – Eläimet (osa Selkärangattomat). WSOY-yhtymä Weilin+Göös Oy, Porvoo. S. 72–75.
- Karjalainen, S. 2010. Suomen sudenkorennot. Tammi, Helsinki. 239 s.
- Korkeamäki, E. & Jokinen, S. 2001. Kaakkois-Suomen uhanalaiset ja harvinaiset sudenkorennot: elinympäristöt ja suojelu. Kaakkois-Suomen ympäristökeskus. Alueelliset ympäristöjulkaisut 217. 29 s.
- Sudenkorento.fi. Suomen Sudenkorentoseuran verkkosivut. www.sudenkorento.fi > Suomen sudenkorentolajit > Viherukonkorento.